

Martin Strižinec

Absolvent žurnalistiky Martin Strižinec úspešne pokračuje vo vyštudovanej profesii. Momentálne zastáva okrem postu moderátora spravodajstva a politicko-diskusnej relácie Debata na TA3 aj post šéfredaktora spravodajstva Anténa hitrádia.

Za mikrofónom som si splnil detský sen

Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty Univerzity Komenského oslavuje 60. výročie svojho vzniku a vy sa radíte k jej úspešným absolventom. Prečo ste sa rozhodli študovať práve žurnalistiku?

Prišlo to samé, veľmi som nad tým ani neuvažoval. Začalo sa to asi tým, že som bol najmladší z rodiny, počúval som, o čom sa rozprávajú dospeli okolo mňa a veľmi skoro som sa začal zaujímať o to, čo sa deje – aj o politiku. Tá zvedavosť vo mne rástla, tak asi preto som sa rozhodol pre žurnalistiku.

Kedy sa vo vás prvýkrát objavili novinárske vlohy?

Možno už v troch rokoch. Doma sme mali veľký kotúčový magnetofón, na ktorý sme sa nahrávali. Keď mi sestra vzala mikrofón, tak som jej vysvetlil, že „ja som hlásateľ!“

Aké boli vaše skúsenosti s novinárčinou pred štúdiom žurnalistiky?

Prakticky žiadne a mal som obavy, či sa vôbec na školu dostanem. Po prijatí som bol šokovaný tým, že mnohí spolužiaci už pravidelne písali – po mne zostalo len zopár poviedok v literárnom občasníku, ktorý sme mali na strednej škole.

Ako hodnotíte svoje štúdium na katedre žurnalistiky, čo vám najviac prinieslo?

Sú to úžasné spomienky. Možno by som mohol povedať, že sa mi na škole zapáčilo až tak, že som si štúdium o dva roky predĺžil. Kameňom úrazu boli dejiny svetovej žurnalistiky. Asi každý si na ne spomenie. Pozdravujem profesorku Serafinovú, ktorá sa so mnou natrápila. Áno, bol som lenivý sa to všetko naučiť a doplatil som na to. Musel som zo školy odísť, iná možnosť nebola. Po roku som sa znova prihlásil, dejiny som sa konečne naučil a napokon sa všetko skončilo šťastne. Ale malo to aj svoje výhody.

Získal som nových spolužiakov, spoznal ďalších skvelých ľudí. A teraz ma nesmierne baví sledovať, ako sa všetkým darí.

Na ktorých pedagógoch doteraz rád spomínate?

Je ich veľa. Mal som rád hodiny s doktorkou Bohuslavou Krížovou. Hovorievala, že mám zmysel pre novinársku skratku. Docent Ján Sand – živá a nevyčerpateľná kronika žurnalistiky. Doktorka Mária Foltrichová – človek s veľkým srdcom, doktorka Oľga Škvareninová, ktorá nás naučila hovoriť a písať naozaj po slovensky... Má zmysel vymenovať všetkých?

Počas štúdia ste začali pracovať v Rádiu Expres. Nebolo ťažké skĺbiť prácu v rádiu so štúdiom?

Bolo. Ale neľutujem ani jedinu chvíľu, ktorú som v Exprese strávil. Dá sa povedať, že to bola moja druhá vysoká škola.

Akú prácu ste tam mali na starosti?

Začínal som v teréne. Môj prvý príspevok bol o slintačke a krívačke a pomáhala mi ho dokončiť snáď celá redakcia. Potom prišlo ešte pár pokusov o reportáž. Nahrával som rozhovor s vtedajším primátorom Bratislavy, Jozefom Moravčíkom. Ale nenahral som ho. Kolegyni Viere Poliakovej, ktorá ma naučila naozaj veľa, napokon zišlo na um, že užitočnejší budem, keď budem sedieť v rádiu a robiť správy. Tak som sa dostal za mikrofón a splnil sa mi detský sen.

Pracovali ste pred Rádiom Expres aj v iných redakciách, alebo táto práca bola tou prvotnou skúsenosťou?

Práca v Rádiu Expres bola mojou prvou skúsenosťou a prvým zamestnaním. Aj v rádiu som patril medzi najmladších.

V rádiu ste pôsobili osem rokov. Čím vás toto pôsobenie najviac obohatilo?

Prišiel som do rádia, ktoré nikto nepoznal, odchádzal z najpočúvanejšieho rádia na Slovensku. Príbeh Expresu absolútne zmenil rozhlasový trh u nás a to, že som ho zažil na vlastnej koži, budem navždy považovať za jednu z najlepších vecí, ktoré sa mi v živote prihodilo.

Mali ste zo začiatku problémy s výslovnosťou ako napríklad zlou artikuláciou, intonáciou, ktoré sú začínajúcim novinárom často vyčítané?

Asi môžem povedať, že mám talent niečo hovoriť a čítať tak, aby to znelo prirodzene. Ale napríklad so zlou artikuláciou bojujem dodnes. Niekedy si naozaj iba tak šomrem popod nos a mám lenivé ústa. Nikto nie je dokonalý.

Ako ste na tom s trémou – pociťovali ste ju zo začiatku alebo ju pociťujete aj teraz?

Trému už nemávam. Mal som ju, keď som začínal v rádiu a potom, keď som prišiel do televízie. A teraz by som ju mal, keby som sa postavil pred plnú sálu ľudí. V štúdiu je však komorná atmosféra, zvyčajne jeden alebo dvaja ľudia. Mikrofón a kamery po čase zovšednejú, prestanete ich vnímať a začnete si užívať moment, keď zasvieti červená.

Od roku 2009 ste moderátorom spravodajskej televízie TA3. Prečo ste sa rozhodli skončiť s prácou v rádiu a prejsť do televízie?

V Exprese som bol osem rokov. Medzitým som skončil školu a cítil som, že by som mal skúsiť niečo nové. Tak som skúsil.

Bolo ťažké zvyknúť si na inú redakciu, iný štýl práce?

Áno. Televízia bola obrovská zmena. V rádiu som bol zvyknutý pri čítaní rozhadzovať rukami, zrazu som si musel dávať pozor na gestá, chvíľu trvalo, kým som sa prestal vrtieť na stoličke a naučil sa usmievať tak, aby to bolo aj vidno na kamere. Prvé tri mesiace boli ťažké.

Ako postupujete pri tvorbe svojich spravodajských vstupov?

Je rozdiel medzi správami v rádiu a televízii. V rádiu je na mne, čo, kedy a ako sa dostane do éteru. Výber správ, editácia textu, dramaturgia bloku, štylistika, výber slov, samotná interpretácia. Snažím sa robiť správy tak, aby sa poslucháči nemuseli pýtať, čo som vlastne hovoril. Nerád v správach používam slová, ktoré v bežnom živote nikto z nás nepoužíva. V televízii je to tímová robota. Mojou úlohou je čo najlepšie ju predať.

Od januára 2012 moderujete v televízii TA3 okrem spravodajských blokov aj spoločenskú talkshow Debata. Ako sa vám pracuje s politikmi?

Je to ďalšia zaujímavá skúsenosť. Paradoxne, odkedy sa s politikmi stretávam pravidelne, prestal som politiku vnímať tak vážne, ako som ju vnímal predtým. A snažím sa tento môj pocit dostať aj do vysielania. Preto sa ich pýtam aj na úplne obyčajné veci – napríklad na to, čo im rastie v záhrade.

Zdá sa, že rádio pre vás predstavuje naozaj srdcovú záležitosť, keďže ste sa do neho opäť vrátili – konkrétne do nového Anténa hitrádia.

Áno, priznávam, rádio mi chýbalo. Je to moja vášeň. Zišiel sa skvelý tím ľudí a verím, že sme na začiatku ďalšieho úspešného príbehu. Tak trochu šéfujem a som aj tzv. content manažerom zodpovedným za obsah vysielania. Vymýšľam napríklad témy, ktorým sa budeme vo vysielaní venovať.

O tých, ktorí robia v spravodajstve, sa hovorí, že svojou prácou naozaj žijú a nedokážu od nej upustiť ani vo chvíľach voľného času. Ako je to u vás?

Sú dni, keď správy chcem sledovať, sú dni, keď správy musím sledovať a sú dni, keď nechcem a ani nemusím sledovať, čo sa deje. Viem aj vypnúť, ale je pravda, že bez správ dlho nevydržím.

Viete si predstaviť, že by ste ako moderátor vôbec nepôsobili a skončili by ste pri printovej žurnalistike?

Mám veľkú fantáziu, ale toto si predstaviť neviem. Neviem si predstaviť, že by som niečo napísal a čakal do druhého rána alebo možno týždeň, kým sa to dostane von. V novinách nesvieti červená. To nie je nič pre mňa.

Lucia Rusnáková
Foto: archív Martina Strižinca